

UNDERVISNINGSMINISTER FRU NINA BANGS TALE
VED I.C.W.'s SAMMENKOMST PAA
RIGSHOSPITALET.
23' Maj 1924.

Som den Minister, under hvem den Institution, som De nu skal bese, er henlagt, byder jeg Dem herved hjertelig velkommen.

Jeg haaber, at De fra Deres Besøg her vil medbringe et gunstigt Indtryk af det kulturelle Staaede i vort Land - set saavel fra et videnskabeligt som fra et humant Standpunkt.

Det primitive Samfund lader sine svage Individuer dø; det civiliserede beskytter og helbreder dem; det lader ikke Barnet dø, førend det endnu har begyndt at leve. Vi er alle enige om i disse Bestræbelser at se en Maalestok for et Folks kulturelle Standpunkt, og det er vort Haab, at vi ikke i Deres Øjne skal synes altfor ringe, naar denne Maalestok anvendes paa os.

Vi er kun et lille Folk; men indenfor Nationernes store og meget forskelligartede Familie kan de smaa maaske have et og andet at lære de store.

For dem, som har set noget af Verden, er det en vel kendt Ting, hvor dybt rodfæstede de folkelige Forskelligheder er. Et Lands Natur, Klima, den økonomiske og politiske Historie har ført endog saadanne Folk, som var hinanden ganske nær, ad vidt forskellige Baner. De, mine Damer, er med alle Deres Ejendommeligheder et levende Vidnesbyrd om de folkelige Forskelligheders Betydning.

Disse Forskelligheder har hidtil i en forfærdelig Grad givet sig til Kende som Modsætninger. De har drevet Nationerne til at føre Krig imod hinanden i Stedet for til Samarbejde. Dog har indenfor "Folkernes Familie" de tre smaa skandinaviske Lande vist, at Samarbejde er muligt, og at Samarbejde bærer Frugt.

Medens vi - de skandinaviske Folk - hver for sig har søgt at udvikle vor særprægede Kultur, har vi været enige om at vise Verden, at man kan leve Side om Side og dog holde Fred. I Aarhundreder har vi søgt at bevare Freden indenfor vore Landgrænser, i det sidste Sekkel har vi stræbt efter at holde Fred imellem de tre nordiske Lande. Jeg betænk mig ikke paa at sige, at vi, sammen med Norge og Sverige, paa dette Omraade har gjort et virkelig betydningsfuldt Arbejde.

Naar De, mine Damer, her samles fra mange - jeg tror 23 - Lande, da er dette i sig selv et Vidnesbyrd om, at der i Folkene er ved at vaagne et Krav: Kredsen af de Nationer, som ikke længere fører Krig med hinanden, maa udvides mere og mere, saa at den til Slut omfatter den hele Verden.

Hvis der er noget, hvori Kvinder af alle Folkeslag og alle Samfundsklasser skulde kunne mødse, maa det være dette. Nu er det jo saa, at "Krigen imod Krigen" og Kampen for Freden indtager en meget fremskudt Plads i Deres Program. Derfor kan jeg som Socialdemokrat kun lykønske Dem til dette Deres internationale Møde. Det er mig kært at byde Dem velkommen her i en Institution, der er oprettet og drives af den danske Stat, og hvis Formaal er i lige Grad at tjene Videnskaben og Menneskeheden.

Hjertelig velkommen!